

Le même jour l'*Orfeo Catala*, qui a
laissé de si bons souvenirs parmi les
amateurs qui ont assisté à Marseille à
l'audition du théâtre des Nations, a
donné un grand concert dans le théâ-
tre des Nouveautés de Barcelone à ses
membres honoraires. La plus grande
partie des morceaux chantés à Mar-
seille l'ont été dans ce concert où la
foule a applaudi frénétiquement. T.V.

" L. Harmonie "

15 mars 1902

Festa al Orfeó Catalá

Diumenge á la tarde's verificá en lo local d'aquesta notable institució coral lo repartiment dels premis obtinguts en los exámens dels anys 1899 y 1901 per los deixebles de la secció de noys.

Los premis consistían en elegants y artístichs diplomas y exemplars d'algunas obras.

Després del repartiment dels premis lo vicepresident del Orfeó, en Vicents de Moragas, endressá un sentit parlament als coristas, enoratjantlos pera que segueixin sempre treballant per l'enaltiment del Orfeó Catalá, que representa l'engrandiment de Catalunya, ja que son lema es *Art y Patria*.

Ab tendres frases feu un merescut elogi de tots los professors, y especialment del director en Lluís Millet.

Acte seguit, la secció de noys executá, baix la direcció del sub-director en Joseph M.ª Comella, algunas cansons infantils, que foren molt aplaudidas.

Després d'un breu descans, tot lo cos coral, baix la direcció de son mestre en Lluís Millet, executá'l concert-repás reglamentari, que deu verificarse'l primer diumenge de cada mes, mereixent, com de costum, los justos y entusiastas aplausos.—M. G.

"Renaixença"

10 Juny 1902

La festa major del Vendrell

Arribada del Orfeó Catalá

La plassa de l'estació, atapada d'una gran gernació, els balcons y terrats de las casas plens de gent, dominant las senyoretas ab ombrelas de colors, las grallas sonavan, els Xiquets de Valls alsavan un atrevit castell, la música tocava un pas doble, els balls dels diables aviavan carretelles, y'l ball de pastorets evolucionava. Era un espectacle típic. També donavan un espectacle un piquet de la guardia civil, armats de mauser, al mando d'un tinent.

La societat coral «La Lira» obría la marxa ab son estandart.

Al passar la comitiva pels carrers, las hermosas nenas que omplenavan els balcons, saludavan afectuosament l'aparició del Orfeó. Al entrar al carrer de la Baixada, hi havia un arch de triomf ab els escuts catalans y una inscripció que deya «La Lira al Orfeó Catalá», escrita demunt de dugas tiras vermelles y una de groga al mitg.

Al arribar a la plassa era imposible entrarhi la comitiva. Presentava un cop de vista imponent pintoresch. Terrats, balcons y finestras tots plens de gent. Las columnas de l'iglesia guarnidas de gent que s'enfilava. Tota la Plassa y carrers que hi desembocan, estivats de gent. Als balcons de casa la Ciutat hi havia l'Ajuntament, qui ha rebut ab un aplauso al Orfeó.

Quan va esser possible organisarho, l'Orfeó va cantar «El Cant de la Senyera», al mitg del religiós silenci d'aquella immensa multitud, que va respondre ab un aplauso atronador després de las darreras notas.

Els Xiquets de Valls, al só de las grallas y tabals, varen alçar un espadat de sis que fou aplaudit ab entusiasme pels orfeonistas y públich.

La Senyera se va colocar al balcó de la casa de la Ciutat y quan s'hi va arbolar ressoná un aplaudiment de tota la grandiosa multitud de la plassa.

A dos quarts de dotze seva celebrar missa pera'ls orfeonistas. Durant la religiosa cerimonia varen cantar admirablement els «Kiries», de Palestrina; el «Caligaverunt», de Victoria, y els «Goigs de la Verge del Remei», de Millet.

La grandiosa iglesia estava de gom a gom. Un vellet deya: en tota la passada centuria y aquesta may's hi havian vist tants homes a missa.

A la tarde el general Ruiz Rañoy ha passat revista dels somatents del districte.

Durant tot el día va haverhi pels carrers una grandiosa concurrencia de gent de Vilafranca, Vilanova, Sitges, Tarragona, Rodonyá, Arbós y demás pobles dels voltants, donant gran animació a la vila. Els xiquets de Valls feyan castells y'ls balls populars ab sos parlaments y evolucions, contribuían a l'animació general.

Mentres dinavan els orfeonistas al local del Casino Industrial, reberen la visita de la societat coral «La Lira Vendrellense», que va cantar ab valentia y gran afinació «Els Xiquets de Valls», del immortal Clavé. Cantá també dugas composicions den Paret Casals, el gran violoncelista, fill del Vendrell.

No cal dir que al final de cada composició, els orfeonistas tributaren una ovació entusiasta als seus companys de «La Lira».

Abduas societats juntas se dirigiren al teatre del Tivoli ahont s'hi va celebrar el concert. Els vendrellenchs s'admiravan de la grandiosa concurrencia. Pera donar més cabuda a la sala varen ferhi una galeria provisional que a mitg concert varen tenir de apuntarla perque hi havia perill de que s'ensorrés al pes de tan extraordinaria gentada. Hi feya una calor asfixiant, però tothom aguantava impassible.

Com eran molts els que no havian sentit al Orfeó, hi havia gran expectació. El programa aná desenrotllantse ab las cançons populars que son escoltadas ab simpatia sempre. «La mare de Deu» den Nicolau y «L'aucellada» den Jannequin arrancaren grandiosos aplausos y tots admiravan la labor esquisida de las composicions y del Orfeó en las conversas que se sentían pel jardí al final de la primera part.

«Els Pescadors» y sobre tot «L'emigrant» den Vives causá gran sensació. Fou cantat ab fondo sentiment.

L'ovació de la tarde fou pera'l «Divendres Sant» den Nicolau. El públich se vegé tot seguit corprés per aquell grandiosas y severas notas religiosas y per la flaire popular de la tendra melodia del «Romaní y farigola». El quarteto va causar una fonda emoció cantant ab un sentiment y una justesa admirable. Aquella genial compenetració dels motius religiosos ab els populars, van conmourre tan fondament al poble que tothom se va aixecar mogut per un sol impuls aplaudint y cridant a las taulas al mestre Nicolau. Els homes s'aixecaren enlairant els barrets, las senyoretas volejant els blanchs mocadrets li tributaren una conmovedora ovació.

Era consolador veure al poble compendre tan admirablement al geni del músich catalá y tan entusiasmat devant de la seva obra.

El poble vendrellech va donar una gran proba de sa cultura musical y patriotisme.

Va acabar el concert ab el «Credo» de la missa del Papa Marcelo. Aquell grandios «Amén» del final va barrejar-se ab las aclamacions unánims del públich.

Hi havia en els palcos un triat aplech de las més hermosas nenas del Vendrell y de tot el Baix Vallés.

Al surtir no més se sentían exclamacions de satisfacció y entusiasme.

Quan el tren que retornava l'Orfeó a Barcelona marxava, a tot el llach de la vía se sentía un grandios aplauso de despedida.

No's va donar en tot el día ni un sol visca perque la autoritat militar ho havia privat y la prohibició anava acompanyada de numerosas foras de la guardia civil armada de mausers que assistía a tots els actes que se celebraren ab assistencia del Orfeó.

“La Veu de Catalunya”

18 juliol 1902

Honnête industriel montpelliérain désire emprunter 3.500 fr., remb. 3 ans. On paierait le 5 0/0 et on intéresserait le prêteur sur une affaire marchant très bien étant donné son patronage. Ecrire initiales L. B. N., poste restante, Montpellier.

« L'Orphéo Catala » à Montpellier. — On nous annonce, au dernier moment, qu'à la suite d'une entente avec M. Valcourt, l'audition de l'Orphéon Catalan, qui, primitivement, devait avoir lieu à la Salle des Concerts, aura, au contraire, lieu au Grand Théâtre, à la date fixée, c'est à dire le 20 courant.

De cette façon, tout le monde pourra venir entendre l'artistique phalange qui, de son côté, étant donné le nombre de ses exécutants, sera plus à l'aise sur notre première scène.

La musique du 2e génie prêterait son concours à ce beau festival au cours duquel une quête pour les pauvres de la ville sera faite par les jeunes femmes appartenant à l'Orphéon, accompagnées par nos étudiants.

Maison Mouton, 100, Castelnau. Habilléments pour petits garçons, quartier maître, 12 fr. Blouses épiciers, toile qualité supérieure, 5 fr. 95. Veston bouchers, charcutiers, cuisiniers, qualité extra, 5 fr. 95.

Les accidents. — M. X... passait, vendredi soir, route de Palavas lorsque, en face du cimetière des protestants, il n'eut pas le temps

“Le Petit Meridional”

6 17 Novembre ? 1.902